„Ei, Timsi, seda ei või me lubada, sest nõukogu on juba otsustanud," vastas esinäitsik väga tõsiselt.

„Aga kui jõuan mängida nii südamlikult, et muudate otsuse?"

„Ei liiguta meid ühegi ritsika mäng seevõrra, et unustaksime nõukogu otsuse."

„Hea küll," ütles Timsi ja hakkas voolavate liigutustega siluma tiibu. Kaunilt ja võimsalt kõlas koobassaalis viis „Päikese tõusule".

„Kaunis! Võrratu! Imeilus!" sosistati saalis. Väikese vaheaja järel algas Timsi jälle. Võlutuna mängust vaikisid tuhanded kuulajad. Valusalt ja nukralt kõlas „Suveöö viimne lend". Nagu raskes unes viibisid punapallilised. Nende peened pihad hõljusid muusika taktis üles ja alla, nagu lendaksid nad juba kerges tuules.

„Sinu mäng on võrratu! Oled meid võlunud, sest meiegi viimne lend algab lähemail päevil!" ütles nõukogu esinäitsik liigutatult. „Kui see su südamesoov on, siis kingime Sinivalli näitsikule tiivad ja lubame tal minna vabadusse."

„Tänan teid!" ütles Timsi ülirõõmsalt. Sinivalli

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 88